

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 17.3.08

ΠΡΟΣ:

- τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ και
τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι μεγάλες κινητοποιήσεις των εργαζομένων για το ασφαλιστικό (12-12-07 και 13-2-08) έδειξαν το δρόμο για ολόκληρο το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Έδειξαν πως **μόνο οι αγώνες μπορούν να έχουν χειροπιαστά αποτελέσματα.**

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση εξακολουθεί να βρίσκεται μπροστά σε ένα κύμα συνεχούς διογκούμενης και γενικευμένης κοινωνικής δυσαρέσκειας.

Ο πρωθυπουργός προωθώντας για συζήτηση και ψήφιση το ασφαλιστικό νομοσχέδιο επιθυμεί να αλλάξει την πολιτική ατζέντα, να πραγματοποιήσει έξοδο από τον κλοιό των σκανδάλων και να δώσει δείγματα αποφασιστικής διαχείρισης στους Διεθνείς Οικονομικούς Οργανισμούς, στην ηγετική ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο μεγάλο κεφάλαιο. Ενώ η ακρίβεια καλύπτει με αυξήσεις από 22% έως 30% στα βασικά είδη ανάγκης, αστυνομεύονται, ταυτόχρονα, οι αυξήσεις στους μισθούς για να μην υπερβούν το 3%. **Σκληραίνει ακόμα περισσότερο η λιτότητα.** Επιβάλλονται νέοι φόροι για τους εργαζόμενους και φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο. Προωθείται **νέα αντιασφαλιστική επίθεση** και εφαρμόζεται απαρέγκλιτα ο ν. 3029/02 («νόμος Ρέππα»), που από 1^{ης} Γενάρη 2008 μειώνει και άλλο τις συντάξιμες αποδοχές μας.

Ο πρωθυπουργός μίλησε καθαρά τη γλώσσα του ΣΕΒ καθώς και των οδηγίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφερόμενος στο «τριφασικό» σύστημα. Δηλαδή:

- σε μια εθνική σύνταξη, ως ένα βοήθημα κοινωνικής πρόνοιας για όλους,
- στη σύνταξη που θα παρέχουν τα επαγγελματικά ταμεία, μέσω της «πλήρους κεφαλαιοποίησης», χωρίς την εγγύηση του κράτους και με στόχο την ενίσχυση της χρηματαγοράς και
- στη θεσμική καθιέρωση της ιδιωτικής ασφάλισης αρχικά ως συμπληρωματικής αλλά προοπτικά ως κυρίαρχης μορφής, για όσους, βέβαια, έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Με το συζητούμενο ασφαλιστικό νομοσχέδιο προβλέπεται η δημιουργία ειδικού αποθεματικού αλληλεγγύης, που οι πόροι του θα χρησιμοποιηθούν μετά το 2019 και θα προέρχονται από το 10% των εσόδων από ιδιωτικοποιήσεις, από το 4% των εσόδων του ΦΠΑ και από το 10% των εσόδων από κοινωνικούς πόρους που έχουν θεσπιστεί υπέρ κάποιων ασφαλιστικών ταμείων.

Η κυβέρνηση επιδιώκει, με αυτή την πολιτική, να κάνει συμμετόχους τους ασφαλισμένους στην εγκληματική πολιτική της εκποίησης του δημόσιου πλούτου. Ανοίγει το δρόμο για νέα αύξηση του ΦΠΑ στο όνομα της στήριξης της κοινωνικής ασφάλισης φορτώνοντας τα βάρη στους ίδιους τους ασφαλισμένους ως

φορολογούμενους μέσω της έμμεσης φορολογίας. Η κυβέρνηση με αυτές τις επιλογές απαλλάσσει από τις ευθύνες τους αυτούς που κερδοσκοπήσαν από την καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων μας.

Για να υπερασπιστεί τις επιλογές του, ο πρωθυπουργός στη Βουλή επικαλέστηκε υποκριτικά την ανάγκη στήριξης των νέων. Εάν ήθελε όμως πραγματικά να τους στηρίξει, θα έπρεπε να καταργήσει όλες τις αντιασφαλιστικές διακρίσεις που θεσπίστηκαν σε βάρος τους από το 1990 καθώς και την ανασφάλιστη εργασία που είναι «προνόμιο» των νέων εργαζομένων.

Οι στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής είναι:

- να μειωθεί ακόμα περισσότερο το μισθολογικό κόστος των επιχειρήσεων συμπιέζοντας τις αμοιβές των εργαζομένων, άρα και τις συντάξεις που υπολογίζονται ως ποσοστό επί του μισθού, και αποτελούν τμήμα της συνολικής αμοιβής του εργαζόμενου σ' ολόκληρο τον εργασιακό βίο του.
- να χρησιμοποιηθούν τα αποθεματικά των ταμείων ως κεφάλαια που να αξιοποιούν οι καπιταλιστές σ' ολόκληρο τον κόσμο. Έτσι πιέζουν για όλο και μεγαλύτερη συμμετοχή των ταμείων στο χρηματιστηριακό τζόγο, στα δομημένα ομόλογα και σε άλλα χρηματιστηριακά προϊόντα.
- να χρηματοδοτούνται οι εργοδότες από τους εργαζόμενους. Γιατί τι άλλο σημαίνει η εισφοροδιαφυγή, η παρακράτηση των εισφορών των εργαζομένων, και η αδιαφορία του κράτους να ελέγξει αυτή την κατάσταση;

Να μειωθούν ακόμη περισσότερο οι δημόσιοι πόροι που προορίζονται για τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο

Η κυβέρνηση, παρά τις αντιδράσεις των εργαζομένων, προχώρησε στην κατάθεση του νέου αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου, το οποίο μάλιστα προωθεί με συνοπτικές διαδικασίες. Πρόκειται για ένα **νομοσχέδιο οδοστρωτήρα που σχεδιάστηκε για να ισοπεδώσει τα ασφαλιστικά δικαιώματά μας**. Όσα δηλαδή έχουν απομείνει μετά τις αντιασφαλιστικές επιλογές των νόμων Σιούφα και Ρέππα.

Το περιβόητο αυτό νομοσχέδιο δεν διασφαλίζει, φυσικά, βιωσιμότητα στα ασφαλιστικά ταμεία γιατί δεν αντιμετωπίζει τις αιτίες των πραγματικών προβλημάτων της Κοινωνικής Ασφάλισης (κλοπή δεκάδων δις αποθεματικών, εισφοροδιαφυγή, εισφοροαπαλλαγή, ελαστικές εργασιακές σχέσεις κλπ).

Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου :

- ✓ Ενοποιούνται υποχρεωτικά τα Ταμεία Κύριας Ασφάλισης και περιορίζονται οι παροχές προοπτικά προς τους ασφαλισμένους στο χαμηλότερο επίπεδο.
- ✓ Ενοποιούνται τα Ταμεία Επικουρικής Σύνταξης και περιορίζονται οι επικουρικές συντάξεις στο 20%.
- ✓ Αυξάνονται τα όρια ηλικίας για τις γυναίκες, τους νέους εργαζόμενους, τους εργαζόμενους στα Β.Α.Ε. και ιδιαίτερα για τις μητέρες.
- ✓ Μειώνονται σε βαθμό απαγορευτικό οι πρόωρες συντάξεις για τους ασφαλισμένους.
- ✓ Μεταφέρεται και πάλι το κόστος της Κοινωνικής Ασφάλισης στις πλάτες των ασφαλισμένων.

Συμπερασματικά:

Οι παραπάνω αντιασφαλιστικές επιλογές εάν περάσουν αλλάζουν τελείως τον ασφαλιστικό χάρτη και τα δικαιώματα όλων των ασφαλισμένων.

Θίγουν όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων, ανεξάρτητα από χρόνο πρόσληψης και από φορέα ασφάλισης.

Θίγουν και τους εκπαιδευτικούς, αμέσως ή εμμέσως, όπως και όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο, αφού θα υπάρξει με βάση τις νέες ρυθμίσεις και νέος νόμος το επόμενο χρονικό διάστημα.

Οι αρνητικές συνέπειες των μέτρων, ειδικότερα:

α. Ενοποίηση των επικουρικών ταμείων. Για κάθε κλάδο εργαζομένων ένα ταμείο κύριας ασφάλισης, ένα επικουρικής και ένα πρόνοιας.

Συγκεκριμένα προβλέπεται:

- **ένα ταμείο επικουρικής ασφάλισης**, το ΤΕΑΔΥ, στο οποίο εντάσσονται το ΤΕΑΠΟΚΑ, το ΤΑΔΚΥ και τα ΝΠΔΔ (**Επικουρική Σύνταξη**).

- **ένα ταμείο Πρόνοιας**, το «Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων» (**Εφάπαξ**), στο οποίο εντάσσονται και οι κλάδοι Πρόνοιας Νομικών, ΤΑΔΚΥ και Επιμελητήρια.

Κατά τη γνώμη μας, ανοίγει με αυτό τον τρόπο ο δρόμος για τη συγχώνευση του ΤΕΑΔΥ με το Μετοχικό (ΜΤΠΥ), το οποίο μέχρι σήμερα δίνει μέρισμα στους δημόσιους υπαλλήλους στο ύψος του 16%. Αν λοιπόν το ΜΤΠΥ συγχωνευθεί με το ΤΕΑΔΥ, με δεδομένο το προβλεπόμενο από το νομοσχέδιο αλλά και από το νόμο 3029/02 πλαφόν της επικουρικής σύνταξης στο 20% του συνόλου των συντάξιμων αποδοχών, τότε, ενώ μέχρι τώρα τα δύο ταμεία έδιναν επικουρική σύνταξη ίση με το 36 % των συντάξιμων αποδοχών, το νέο, μετά τη συγχώνευση, ταμείο θα δίνει μόνο 20 %. Αυτό σημαίνει **επιπλέον μείωση της σύνταξης κατά 16 %!**

β. Για κάθε έτος πρόωρης εξόδου στη σύνταξη, η σύνταξη θα μειώνεται κατά 6 % έναντι 4,5 % που προβλέπει ο νόμος Ρέππα.

Περαιτέρω επιπτώσεις του μέτρου:

- Εξαιρετικά μεγάλος αριθμός εκπαιδευτικών, ιδιαίτερα αυτοί που σήμερα είναι ηλικιακά στη κατηγορία 35 - 55 χρονών αλλά και νεότεροι, λόγω του ότι είχαν πολλά χρόνια αδιοριστίας και υποαπασχόλησης (αναπληρωτές, ωρομίσθιοι) δύσκολα στο 65έτος της ηλικίας τους θα έχουν τα 35 χρόνια εργασίας για πλήρη σύνταξη. Οι συνάδελφοι αυτοί θα είναι αναγκασμένοι να εργάζονται μέχρι το 67^ο έτος της ηλικίας τους χωρίς και σ' αυτή την περίπτωση, να μπορούν να πάρουν πλήρη σύνταξη! Η αύξηση, επίσης, της ποινής, που μεταφράζεται σε μείωση από 4,5 % σε 6 % για κάθε έτος πρόωρης συνταξιοδότησης, θα λειτουργεί απαγορευτικά για όσους θα θελήσουν να συνταξιοδοτηθούν πριν από το προβλεπόμενο όριο ηλικίας.

γ. Η αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση των γυναικών με ανήλικο παιδί από το 50ο στο 55ο έτος καταργεί το δικαίωμα αυτό, έστω και αυτής της περιορισμένης σύνταξης για τις περισσότερες γυναίκες που είναι σε αυτή τη κατηγορία. Τα πράγματα θα είναι ακόμη χειρότερα για τις γυναίκες που θα διατηρήσουν το δικαίωμα, καθώς αυτό ακυρώνεται στην πράξη από την ποινή της μείωσης κατά 6% για κάθε χρόνο πρόωρης συνταξιοδότησης.

δ. Επιπλέον, με όλα τα παραπάνω προωθεί νομοθετικά η κυβέρνηση την προαιρετική παραμονή στην εργασία μέχρι και 3 χρόνια με «μπόνους» 3,3% στη σύνταξη για κάθε χρόνο. Ο καθένας αντιλαμβάνεται ότι εάν το τελικό ποσό της σύνταξης είναι από 40% έως 50% μειωμένο σε σχέση με το σημερινό, **το προαιρετικό θα καταστεί καταναγκαστικό.**

ε. Αυξάνεται το όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση για όσους συμπληρώνουν τα 35 χρόνια εργασίας, **από το 58^ο έτος στο 60^ο.**

στ. Προβλέπεται ότι για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος πρέπει να συμπληρώνονται τόσο τα απαραίτητα για τη συνταξιοδότηση έτη εργασίας, όσο και η ηλικία του εργαζόμενου.

ζ. Αυξάνονται από 50 σε 100 τα ημερομίσθια που απαιτούνται για να έχει ο εργαζόμενος **υγειονομική περίθαλψη** στο ΙΚΑ. Άμεση συνέπεια αυτού, εκτός των άλλων, θα είναι να μένουν χωρίς περίθαλψη πολλοί ωρομίσθιοι συνάδελφοί μας.

Τέλος, επειδή σκόπιμα καλλιεργείται η εντύπωση πως **το νομοσχέδιο δε θίγει τους ασφαλισμένους στο δημόσιο**, πρέπει να επαναλάβουμε ότι αυτό **είναι πέρα για πέρα αναληθές**. Το νομοσχέδιο αυτό θέτει τις γενικές αρχές και τις προϋποθέσεις για συνολικότερες αρνητικές και επώδυνες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα. Οι αλλαγές αυτές θα συμπαρασύρουν και τις αλλαγές στο δημόσιο, όποτε και αν γίνουν. Γι' αυτό πρέπει σήμερα να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να το αποκρούσουμε, μαζί με όλους τους εργαζόμενους. Είναι φανερό ότι **αυτή την ώρα, που οι κυβερνητικές επιλογές πλήττουν σκληρά το σύνολο των εργαζομένων της χώρας μας, μπορούν και πρέπει να είναι πιο μαζικοί και πιο αποτελεσματικοί οι αγώνες μας**.

Με αυτή την τμηματική διαδικασία, δηλαδή του χωρισμού των εργαζομένων σε κατηγορίες και της αφαίρεσης με αυτό τον τρόπο ασφαλιστικών δικαιωμάτων, έγιναν όλες οι προηγούμενες νομοθετικές ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό.

Το διακύβευμα αφορά όλα «τα ιερά και τα όσια» των εργαζομένων και η απάντηση πρέπει να είναι ανάλογη. Δεν έχουμε δικαίωμα να ηττηθούμε.

Αγωνιζόμαστε με αιχμή το ασφαλιστικό, πάντα στο τρίπτυχο ασφάλιση, μισθός, εργασιακές σχέσεις.

Η εκπαιδευτική συγκυρία

Οι αναδιαρθρώσεις στο χώρο της εκπαίδευσης συνεχίζονται και κλιμακώνονται:

- Είναι γνωστό ότι προωθείται το επόμενο διάστημα ο «Καποδίστριας 2». **Ανεξάρτητα από την ονομασία της η επιχείρηση «αποκέντρωση» σηματοδοτεί, πιθανότατα, μια νέα προσπάθεια εισβολής των ιδιωτικών συμφερόντων στο δημόσιο σχολείο και τη βαθύτερη ταξική διαφοροποίησή τους με τη μεταφορά σημαντικού μέρους της ευθύνης για τη χρηματοδότηση, το σχολικό πρόγραμμα, τη λειτουργία και το εκπαιδευτικό προσωπικό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.**
- Σε συνεντεύξεις του ο Υπουργός Παιδείας προαναγγέλλει:
 - α) **διάλογο για την αλλαγή του συστήματος πρόσβασης** με στόχο τον αποπροσανατολισμό από τα κρίσιμα ζητήματα της εκπαίδευσης και την προετοιμασία του εδάφους για νέα ταξικά μέτρα επιλογής, όπως δείχνουν τα μέχρι τώρα στοιχεία (πόρισμα ΕΣΥΠ, ΟΚΕ), **ενώ από την άλλη τα ΚΕΣ και τα ψευτοκολλέγια εξισώνονται με τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ απελευθερώνοντας την «πρόσβαση» σε τίτλους χωρίς αντίκρισμα.**
 - β) **Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού**, για να αποδεχτεί έτσι να γίνει ενεργητικός υποστηρικτής και υπηρέτης της αντιακademικτικής πολιτικής (οι επιλογές διοικητικών και διευθυντικών στελεχών έχουν τον ίδιο στόχο – συγκρότηση μηχανισμού ελέγχου και χειραγώγησης).
 - γ) **Επέκταση των «μεταρρυθμίσεων» στη Β/βάθμια Εκπ/ση** μετά και την ανανέωση της θητείας του Προέδρου του ΕΣΥΠ.

- Ως ΟΛΜΕ εκφράσαμε επανειλημμένα την **πλήρη αντίθεσή** μας στην περιβόητη «έκθεση» του ΕΣΥΠ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και στην είσοδο και εμπλοκή εταιρειών και χορηγών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έχουμε, επίσης, επισημάνει πως με τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία καθώς και με κατευθύνσεις όπως η «διαθεματικότητα», λόγω του τρόπου που προωθούνται, ευνοείται η κυριαρχία του «σχολείου της αγοράς».

- Τα **εκρηκτικά προβλήματα στην ΤΕΕ παραμένουν**. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας με την προχειρότητα και την ανευθυνότητα με την οποία τα διαχειρίζεται (ακόμη και στο πλαίσιο του νόμου που η ίδια ψήφισε και εφαρμόζει), τα οξύνει ακόμη περισσότερο, με αποτέλεσμα να καθίστανται αναγκαίες οι δικές μας συνεχείς παρεμβάσεις, χωρίς ωστόσο, ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Το πλαίσιο των αιτημάτων μας-κύριες αιχμές διεκδίκησης

Το πλαίσιο αιτημάτων της Ομοσπονδίας παραμένει αυτό που καθορίζει η απόφαση του 13^{ου} συνεδρίου της ΟΛΜΕ και επαναβεβαίωσε η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 15 Νοέμβρη 2007 και στις 9 Φλεβάρη 2008.

Για την επόμενη χρονική περίοδο ως αιτήματα αιχμής των κινητοποιήσεών μας προτείνουμε να παραμείνουν τα παρακάτω:

1. **Απόσυρση του νομοσχεδίου και ακύρωση των νέων αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων που προωθεί η κυβέρνηση. Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντιασφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου (νόμοι «Σιούφα, Ρέππα» κ.λ.π.) και ειδικότερα κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας και τις ασφαλιστικές εισφορές για τους διορισθέντες πριν και μετά το 1983, πριν και μετά το 1993, και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία. Πάγωμα των δυσμενών ρυθμίσεων του ν. 3029/02, που μειώνουν σταδιακά τις συντάξεις από 1/1/2008.**
2. **Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στον νεοδιόριστο. Διπλασιασμός της ωριαίας αποζημίωσης και σύνδεσή της με τις συνολικές αποδοχές των εκπαιδευτικών. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων. Κατάργηση των ωρομισθίων.**
3. **Άμεση αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον**
4. **Δημόσια 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Όχι στην αποκέντρωση και συγκεκριμένα στην υπαγωγή των σχολείων στους Δήμους. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικής πρότασης της ΟΛΜΕ για τομείς, ειδικότητες στα ΕΠΑΛ κ.λπ. Μεταλυκειακό Έτος Ειδίκευσης. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών. Ενσωμάτωση των σχολών άλλων Υπουργείων στο ΥΠΕΠΘ.**
5. **Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.**
6. **Κατάργηση των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών. Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.**

Πρόγραμμα δράσης

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Με βάση τις αποφάσεις των Γ.Σ. των προέδρων των ΕΛΜΕ, καθώς και τις συνθήκες που συγκροτούν τη σημερινή κοινωνικοπολιτική και συνδικαλιστική συγκυρία, έχουμε αποφασίσει για την αγωνιστική δράση μας και, ταυτόχρονα, έχουμε εκφράσει ισχυρά την **αμετάκλητη βούλησή μας** να συγκρουστούμε με τις αντιεκπαιδευτικές και αντιλαϊκές πολιτικές της κυβέρνησης, μέχρι την τελική νίκη. **Γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή!**

Αυτή η επιλογή μας δεν τροφοδοτείται, αλλά και ούτε συνδέεται με απολίτικες και στειρές αντικυβερνητικές αντιλήψεις. Ως εργαζόμενοι στον ιδιαίτερα ευαίσθητο και κρίσιμης σημασίας, για την κοινωνική πρόοδο και τη θετική προοπτική του τόπου μας, χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης έχουμε συνειδητοποιήσει ότι απαιτούνται άμεσα βαθιές θετικές τομές και ανατροπές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, οι οποίες μπορούν να προκύψουν μόνο μέσω της ακύρωσης των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόζονται.

Αυτές οι ανατροπές απαιτούν τη **συγκρότηση του ευρύτερου δυνατού κοινωνικού μετώπου αντίστασης**, το οποίο, με τη σειρά του, προϋποθέτει **κινηματική τόλμη, πολιτική γενναιότητα και υπευθυνότητα από όλους και από όλες τις πλευρές.**

Κατά συνέπεια, πρέπει να υποχωρήσουν ιδιοτελείς και ταυτόχρονα επιζήμιες για τα συμφέροντα του κλάδου μικροπαραταξιακές και μικροκομματικές επιδιώξεις. **Ενωτικά, μαζικά, αποφασιστικά συνεχίζουμε τον αγώνα.**

Σ' αυτή την κατεύθυνση τα αμέσως επόμενα βήματά μας είναι η **καθολική συμμετοχή μας στη γενική απεργία, την Τετάρτη 19 Μάρτη και στην 24ωρη απεργιακή κινητοποίησή μας, την Πέμπτη 20 Μάρτη.**

Καλούμε όλο τον κλάδο να συμμετέχει μαζικά στα συλλαλητήρια που θα διοργανωθούν σε όλη τη χώρα τις ημέρες αυτές.

Γιατί και στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό ζήτημα, που έχει τεράστια σημασία για όλους τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, όπως άλλωστε αποδείχτηκε και κατά τη συζήτηση στη Βουλή, η κυβέρνηση παραμένει αμετακίνητη στις αντιασφαλιστικές της επιλογές.

Γι' αυτό οι εργαζόμενοι, όλοι και όλες εμείς, θα απαντήσουμε και πάλι δυναμικά και καταλυτικά στη συνεχιζόμενη πρόκληση. Θα διαδηλώσουμε ξανά τη δική μας απόφαση. Ούτε ένα βήμα πίσω!

Καλούμε, τέλος, τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ, να αναλάβουν όλες τις αναγκαίες και στοχευμένες πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο, ώστε να δημιουργηθεί ένα ισχυρό εκπαιδευτικό – μορφωτικό ρεύμα. Επίσης, οι ΕΛΜΕ θα πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλία για το συντονισμό δράσης σε τοπικό επίπεδο εκπαιδευτικών φορέων και εργατικών σωματείων για το ασφαλιστικό.

Καθοριστική σε μια τέτοια κατεύθυνση θα είναι η ενεργοποίηση όλων των μελών των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ.

Με βάση τα παραπάνω αποφασίζουμε:

- Την πραγματοποίηση νέας 24ωρης απεργιακής κινητοποίησης την Πέμπτη 20 Μάρτη, ενώ θα είναι σε εξέλιξη η διαδικασία συζήτησης και ψήφισης του ασφαλιστικού νομοσχεδίου στην ολομέλεια της Βουλής.
- Παράλληλα, θα καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για συντονισμό της δράσης μας με τις άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και το ευρύτερο συνδικαλιστικό κίνημα (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ).
- Να πραγματοποιηθούν νέες Γ.Σ. των ΕΛΜΕ και Γ.Σ. των Προέδρων, αμέσως μετά την παραπάνω απεργία, για τη συνέχιση των κινητοποιήσεών μας με στόχο την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων του κλάδου μας.
- Να καλέσουμε την Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ, να ενισχύσει το απεργιακό πρόγραμμά της για τους εργαζόμενους στο δημόσιο, για να μη ψηφιστεί το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Σε αυτή την κατεύθυνση θα συμβάλει και η κήρυξη νέας γενικής απεργίας με βάση και την παραπάνω πρόταση του ΔΣ της ΟΛΜΕ.

Ο Πρόεδρος
Γρ. Καλομοίρης
Γρ. Καλομοίρης

Για το ΔΣ της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας
Κώστας Μπόικος
Κώστας Μπόικος